

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta

Commemoració del norantè aniversari de la proclamació de la República

Barcelona, 14 d'abril de 2021

Va ser un gest d'audàcia, perquè, efectivament, aquell plebiscit ell l'acabava resolent quan encara hi havia una turbulència molt important a Madrid. Encara no s'havia proclamat la República a Madrid i el que feia Companys era sortir a proclamar-la ja al balcó de l'Ajuntament de Barcelona.

El president Macià ho va fer després, i ho va fer tres vegades. Ell sí que va parlar de l'Estat català. És important que recordem les paraules concretes: l'«Estat català» que procurarien «integrar en la federació de repúbliques ibèriques». Ell també havia enviat un telegrama a l'encara llavors president provisional i li havia dit: «Visca una Catalunya lliure dins d'una Espanya lliure i republicana.» Això és el que deia el telegrama que havia enviat el president Macià. Després, des del Palau de la Diputació, el que ara coneixem com la Generalitat, va proclamar la «República catalana dins d'una federació de repúbliques ibèriques». I després, en el text que avui ens heu llegit, proclamà la «República catalana com a estat integrant de la federació ibèrica». Això és una pirueta legal pròpia d'un home d'estat, com va ser el president Macià.

Eren paraules que transformaven la realitat, moments de ruptura que ens donen la sobirania. Ara m'ha recordat el darrer gran moment de ruptura que hem viscut tots nosaltres, que va ser l'U d'Octubre, i aquella glòria que Joan Sales escriu a la seva *Incerta glòria*, «quina glòria la d'aquell 14 d'abril», la glòria incerta que sembla el preludi d'una primavera republicana que esperem que finalment, algun dia, puguem aconseguir. L'últim moment de ruptura va ser, com dic, l'U d'Octubre, que ens enllaça amb aquesta voluntat de sobiranament ser capaços d'agafar les regnes del nostre present per dirigir-nos cap al futur que volem.

El dia més trist de la vida de Francesc Macià, ho deia ell mateix, va ser justament tres dies després d'aquell 14 d'abril, quan de la República catalana es passava a la Generalitat de Catalunya. Es recuperava la Generalitat de Catalunya com un avenç molt important, certament, però no com aquell acte de llibertat plena que volien Companys i Macià i continuem volent tossudament nosaltres.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta

Perseverarem, continuarem fent-ho, recordarem. Ho fem avui des del peu de l'antena des de la qual es va emetre justament aquella declaració i que va permetre, com les ones expansives, les rèpliques, d'un terratrèmol, que s'anés proclamant arreu de Catalunya aquella república que va quedar sense efecte, però de què nosaltres mantenim ben viu el desig, l'anhel, i que treballarem per aconseguir.

Recullo, en nom dels diputats del Parlament de Catalunya que som avui aquí, la proposta que ens feu de recuperar la nostra pròpia memòria, la nostra sobirania. I acabaré amb les paraules del president Macià: sapiguem «fer-nos dignes de Catalunya».

Moltíssimes gràcies.